

РЕШЕНИЕ

№ 24949

гр. София, 27.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 20.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **10375** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е разпределено на настоящия съдия-докладчик след отвод.

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/ във връзка с чл.40 от ЗДОИ.

Образувано е по жалба на Д. С. Д. срещу Писмо № 11018 от 11.09.2023г на Зам.адм. ръководител-зам.председател на Апелативен съд С./ съгласно Заповед № А-1299 от 25.08.2023г за заместване на осн чл. 168 ал.7 от ЗСВ на Адм. ръководител-Председател на Апелативен съд С./, обективиращо отказ да се предостави достъп до информация по заявление № 960 от 7.09.2023г.

Обосновава съображения за незаконосъобразност на оспорения акт поради липса на мотиви и нецелесъобразност. Твърди, че търсената информация е служебна обществена по см на чл.11 от ЗДОИ, поради което ответникът бил длъжен да я предостави, още повече че разполагал с нея в електронната си система. Моли да се отмени отказа и задължи ответника да предостави исканата информация. С допълнителна молба от 7.05.2024г обосновава и доводи за нищожност на оспорения акт поради липса на компетентност на издателя му. С допълнителни молби от 20.11.2024 и от 21.11.2024г обосновава допълнителни доводи по съществуването на спора.

Ответникът – Адм. ръководител-Председател на Апелативен съд С. / арг от Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. по адм. д. № тр-4/2002 г., ОСС на ВАС / в писмено становище и в с.з. чрез процесуалния си представител излага доводи за недопустимост на жалбата, с доводи, че процесният акт не ИАА по см на чл. 21 АПК, има само уведомителен характер, липсва правен интерес за жалбоподателя, тъй

като аргументите за отказ били допълнени с писмо от 9.10.2023г , което също било обжалвано и жалбата срещу него била оставена без разглеждане. Евентуално поддържа неоснователност на жалбата, тъй като търсената информация не е обществена, налице бил друг специален ред за търсенето и получаването ѝ, предвиден в Правилника за администрацията в съдилищата.Претендира юриск. възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и възраженията на жалбоподателя и ответника, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление № 960 от 7.09.2023г Д. С. Д. е поискал от Председателя на Апелативен съд –С. да му се предостави списък на номерата и съставите на всички дела в Апелативен съд С., по които е страна за периода 1.01.2019г до 7.09.2023г.

По повод подаденото заявление, Зам.адм. ръководител-зам.председател на Апелативен съд С./ съгласно Заповед № А-1299 от 25.08.2023г за заместване на осн чл. 168 ал.7 от ЗСВ на Адм. ръководител-Председател на Апелативен съд С./, е издал процесното Писмо № 11018 от 11.09.2023г в което е обосновал, че исканата информация е извън документите издавани от съдилищата на гражданите и техните процесуални представители. Азбучниците на съда били публични и са на разположение на граждани и адвокати всеки работен ден от 8, 30 ч до 17 ч, по които азбучници може да направи исканата справка.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Противно на доводите на ответника, и доколкото оспореното писмо по съществото си съставлява произнасяне по заявлението на жалбоподателя, то е налице изрично волеизявление на административен орган, което е с неблагоприятен характер за жалбоподателя, поради което е налице правен интерес да обжалва акта. Предвид горното и с оглед разпоредбата на чл.140 АПК жалбата е допустима, подадена от активно легитимирано лице с правен интерес против акт подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Оспореният акт /писмо/ е издаден от компетентен орган при условията на заместване съгласно т.2 от Заповед № А-1299 от 25.08.2023г за заместване на осн чл. 168 ал.7 от ЗСВ на Адм. ръководител-Председател на Апелативен съд С./, л. 37 от делото. Председателят на Апелативен съд С. има качеството на задължен субект от категорията на визираните в разпоредбата на чл. 3, ал. 2, т. 1 ЗДОИ. вр с Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. по адм. д. № тр-4/2002 г., ОСС на ВАС/.

За него е регламентирано задължение при поискване да предостави информация, която е създадена в кръга на неговата компетентност и е налична. Предвид това съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган. Въпреки, че актът не носи наименованието решение, съдът намира, че не е налице съществено процесуално нарушение, тъй като същият съдържа фактически съображения, които могат да се привържат към правна норма и волята на компетентния да го издаде административен орган е ясно изразена.

При издаване на процесното писмо, съдът не откри допуснати нарушения на административно процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна, респ. да обусловят неговата нищожност.

Разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ определя като обществена по

смисъла на закона всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Приложимостта на реда за достъп по ЗДОИ е обусловена от принадлежността на исканите данни към категорията "обществена информация" по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. В случая исканата информация няма обществен характер, тъй като засяга конкретно заявителя, свързана със списък на номерата и съставите на делата в АС-София по които е страна. Исканият списък не съдържа сведения, свързани с обществения живот в страната, информацията не е обществена и не дава възможност на жалбоподателя да си състави собствено мнение относно дейността на задължен по закон субект. Информацията, която е поискана от административния орган не може да се определи като обществена, доколкото не е относима към обществения живот в страната, а е относима конкретно до заявителя на търсената информация и поради това има частен характер. Не се искат сведения, свързани с обществения живот в страната, въз основа на които жалбоподателят ще има възможност да си състави собствено мнение относно дейността на задължения по закон субект, а лична информация, касаеща заявителя като страна по съдебни производства. Информация по конкретен казус/зи не е информация по см на чл.2 от ЗДОИ.

Когато заявителят иска информация във връзка с конкретни съдебни производства по които е страна, за конкретно посочен период, включително и под формата на списък, то защитата му не е по реда на ЗДОИ. Предвиден е в чл. 77 от Правилника за администрацията в съдилищата /ПАС/ специален ред за получаване на информация от страните в съдебното производство. Според чл. 77 ал.2 от цитирания Правилник страните по делата и техните представители осъществяват правото си на достъп до информацията в производствата по реда на процесуалните закони. Следователно търсената информация от Д. Д. по дела по които е страна, се подчинява на специален режим – съответния процесуален закон, изключващ по аргумент от разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ приложението на този закон.

Както се посочи в чл. 2, ал. 1 ЗДОИ е дадена легална дефиниция на понятието обществена информация, достъпът до която законът разрешава. За тази информация законодателят е създал и изричното задължение на задължените по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ правни субекти да я предоставят. Същият не е средство обаче, за получаване на всякаква информация от държавните органи. От друга страна разпоредбата на чл. 4, ал. 1 ЗДОИ определя, че законът се прилага тогава, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация, т.е установява законовата възможност на всеки гражданин да има достъп до обществена информация. Наличието на специален ред /в случая този по чл. 77 и сл от Правилника за администрацията в съдилищата/ за снабдяване с исканата информация от своя страна изключва прилагането на нормите на ЗДОИ съгласно чл. 4, ал. 1 от закона. Тоест, второто условие за предоставяне на достъп до обществена информация е въведено с изискването по чл. 4, ал. 1 ЗДОИ, в който е посочено, че законът се прилага, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на обществена информация. В глава тринадесета „Достъп до информация“ от ПАС е предвиден ред за търсене и предоставяне на информацията, събирана и съхранявана от съдилищата, вкл. и касаеща страните по делата какъвто е жалбоподателят. По отношение на заявителя се съдържа друг ред за достъп до информация свързана с дела по които е страна и това изключва

приложението на ЗДОИ.

Д. Д. е страна по делата по които търси информация за номерата и съставите им и именно по реда на чл. 77 ал.2 от ПАС, жалбоподателят има право на достъп до нея /проява на установения в чл. 77 ал.1 от ПАС общ принцип на откритост, достоверност и пълнота на информацията /. Жалбоподателят може да реализира правата си по посочения ред, не и по реда на ЗДОИ /по арг. от чл.4, ал.1 ЗДОИ, с оглед направения извод, че не се касае за обществена информация./ Ето защо, може да получи информацията по реда на ПАС, поради което и с оглед разпоредбата на чл. 4, ал. 1 ЗДОИ тази информация не може да бъде търсена по реда на този закон.

Поисканата информация е следвало да бъде търсена и получена по реда на глава тринадесета „Достъп до информация“ от ПАС. Следователно в качеството на страна в конкретни съдебни производства пред АС-София, е налице друг процесуален ред за информиране на заявителя, което изключва приложението на ЗДОИ /арг. от чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ/. Наличието на специален ред за снабдяване с исканата информация от своя страна изключва прилагането на нормите на ЗДОИ съгласно чл. 4, ал. 1 от закона. / В същия смисъл Решение № 13045 от 3.12.2015 г. на ВАС по адм. д. № 15450/2014 г., V отд и др./

За пълнота на изложението и във връзка с доводите на ответника, че процесният акт бил положителен за жалбоподателя съдът намира за необходимо да отбележи следното: Д. Д. в заявлението си е поискал информацията под формата на списък да му бъде предоставена по електронен път. Ответникът е обосновал във втория абзац от процесното писмо, че Азбучниците на съда са публични и са на разположение на граждани и адвокати всеки работен ден от 8, 30 ч до 17 ч, по които азбучници може да направи исканата справка, тоест търсената информация е публично достъпна.

Същината на оплакванията на жалбоподателя в т.4, 2/ от жалбата му са свързани с това, че за да извлече търсената информация по азбучниците би му отнело много време, в сравнение с това което е необходимо на задължения субект чрез извлечение от електронната система на съда. С оглед тези твърдения би могло да се счете, че жалбоподателят не е съгласен с посочената форма за достъп до информацията, тъй като не е съобразено исканото от него предоставяне по електронната му поща. Според чл. 42 ал. 1 от ПАС азбучният указател осигурява бърза информация за номерата на образуваните дела по зададено име.Целта на посочената разпоредба е да се създаде лесен и бърз достъп до делата по зададено име, като на практика и като краен резултат това е най-свободния, бърз и ефективен ред за достъп. Това е така, защото не е необходимата административната санкция за да бъде получена информацията; заявителят има неограничен времеви достъп /в рамките на всеки ден в работното време/ до информацията; преодоляна е обективната необходимост за административно и техническо разглеждане, характерно за индивидуално търсената информация. Щом правото на достъп до информацията следва пряко от ПАС по отношение на страните по делата, то нарочното и индивидуално заявено търсене по реда на чл. 24 и сл. от ЗДОИ е безпредметно. При условие, че по реда на ПАС жалбоподателят има право да се снабди с търсената информация, то ако се приеме, че задължения субект чрез решение по чл. 34 от ЗДОИ има правомощието да "решава" съществува ли субективно и индивидуално заявено право на достъп до информацията, предметно съвпадаща с тази в азбучниците до които заявителят има свободен достъп, то на практика би се допуснало задължените субекти по ЗДОИ да "пререшават" в

индивидуален контекст, решението на законодателя за публичен достъп до информацията.

С оглед горното, ответникът е постановил оспорения акт в съответствие с единствената законово регламентирана възможност като е указал конкретното местонахождение на търсената информация. Чрез посочване мястото където се съхранява информацията, на заявителя му се осигурява възможност за достъп до нея.

Поради гореизложеното, жалбата като неоснователна следва да се отхвърли. Не са налице основания съдът да приеме, че оспореният акт е унищожаем, още по-малко да приеме, че е нищожен. В случая искането за обявяване на нищожност е обосновано с твърдения за некомпетентност на издателя на акта. Противно на доводите на жалбоподателя и с оглед изложеното по-горе, съдът счита, че оспореното писмо е издадена от материално и териториално компетентен орган.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не се дължат разноски. С оглед направеното от процесуалния представител на ответната страна искане за присъждане на разноски, на същата се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., определен съгласно чл. 143 ал.3 от АПК, в чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Д. С. Д. срещу Писмо № 11018 от 11.09.2023г на Зам.адм. ръководител-зам.председател на Апелативен съд С. /съгласно Заповед № А-1299 от 25.08.2023г за заместване на осн чл. 168 ал.7 от ЗСВ на Адм. ръководител-Председател на Апелативен съд С./, обективиращо отказ да се предостави достъп до информация по заявление № 960 от 7.09.2023г.

ОСЪЖДА Д. С. Д. да заплати на Апелативен съд -С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: